

Nr 246

L a g

om ersättning för skada i följd av atomreaktor drift m. m. (atomansvarighetslag);

given Stockholms slott den 3 juni 1960.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och endes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit ött förordna som följer.

1 §.

I denna lag förstås med

atombränsle: uran, plutonium eller annat ämne, som användes eller kan användas som bränsle i anläggning för utvinning av atomenergi (atomreak-);

atomprodukt: radioaktivt ämne som utan att vara atombränsle bildats er blivit radioaktivt genom bestrålning i samband med framställning eller ändring av atombränsle;

atomanläggning: här i riket belägen atomreaktor eller anläggning för ställning, behandling eller förvaring av atombränsle eller atomprodukt;

atomskada: skada å person eller egendom genom radioaktiv strålning från mbränsle eller atomprodukt, så ock person- eller egendomsskada som orats av giftiga, explosiva eller andra farliga egenskaper hos bränslet el- produkten, om den händelse som medfört skadan givit upphov jämväl skada genom radioaktiv strålning.

2 §.

Vad nedan i denna lag stadgas är icke tillämpligt å

a) atombränsle som ej innehåller annan verksam beståndsdel än natur- uran och som ej blivit radioaktivt genom bestrålning;

) atomprodukt som finnes utanför atomanläggning och begagnas eller är sedd för industriellt, kommersiellt, jordbrukstekniskt, medicinskt eller tenskapligt ändamål;

c) atomreaktor som begagnas i fartyg eller annat transportmedel;

) atomskada som är en följd av krigshandling eller liknande handling der väpnad konflikt, invasion, inbördeskrig eller uppror.

3 §.

nungen eller myndighet som Konungen bestämmer äger förordna, att eller flera atomanläggningar som äro belägna i varandras närhet skola eenden som avses i denna lag behandlas som en anläggning.

op. 1960: 140; L¹U 35; Rskr 349.

—607024. Svensk författningssamling 1960, Nr 246 och 247

4 §.

Atomskada skall ersättas av innehavaren av den atomanläggning i v atombränslet eller atomprodukten fanns, när händelse som gav upphov skadan inträffade.

Var bränslet eller produkten under transport här i riket, skall ersättni för skadan utgivas av innehavaren av den atomanläggning från vilken trans porten ägde rum eller, om transporten skedde från utlandet till atoman ning här i riket, av innehavaren av sistnämnda anläggning.

Har atomskada eljest orsakats av atombränsle eller atomprodukt so här i riket befann sig utanför atomanläggning, skall skadan ersättas av de anläggningsinnehavare som hade eller senast haft ämnet i sin besittning.

5 §.

Ersättning skall utgå ändå att atomanläggningens innehavare ej är väl lande till skadan.

Såvitt ej nedan annorlunda stadgas, skall ersättningen bestämmas enli allmänna skadeståndsrättsliga grunder.

6 §.

Anläggningsinnehavarens ansvarighet för atomskador i följd av en oc samma händelse är begränsad till tjugufem miljoner kronor.

För varje dödad eller skadad person är ersättningen begränsad till ty hundratusen kronor.

De i första och andra styckena angivna beloppen innefatta icke ränta o ersättning för rättegångskostnader.

7 §.

Om belopp som avses i 6 § första stycket ej förslår till gottgörelse enlig denna lag åt alla som äro berättigade till ersättning därur, skola deras er sättningar nedsättas med samma kvotdel.

Kan efter inträffat skadefall befaras att nedsättning som avses i fö stycket skall visa sig erforderlig, äger Konungen eller myndighet so Konungen bestämmer förordna, att ersättning tills vidare skall utgå allenas med viss kvotdel av full ersättning.

8 §.

Anspråk på ersättning för atomskada skall vid äventyr av talans förlust anmälas hos anläggningsinnehavaren inom två år från den dag då den er sättningsberättigade erhöi kunskap om skadan och om den för skadan an svarige eller med iakttagande av skälig aktsamhet bort erhålla sådan kun skap. Talan å ersättning för skadan må icke i något fall väckas mot anläg gningens innehavare senare än tio år från den händelse som gav upphov till skadan.

Angående ersättning av staten för atomskada som yppats senare än tio år från händelsen stadgas i 13 §.

9 §.

Skadeståndsanspråk enligt denna lag må icke göras gällande mot anna än anläggningens innehavare, med mindre skadan uppkommit under trans port av atombränsle eller atomprodukt eller eljest i följd av begagnande av fartyg, luftfartyg eller annat transportmedel.

Har annan än anläggningsinnehavaren nödgats utgiva skadestånd, ä han för vad han utgivit inträda i den skadelidandes rätt till ersättning ligt denna lag. Rätt till sådant inträde skall dock icke tillkomma den s själv uppsåtligen orsakat skadan eller ock gentemot anläggningens inneh vare åtagit sig att svara för skadan.

innehavare av atomanläggning utgivit i ersättning enligt denna lag söka åter, utom av annan anläggningsinnehavare som svarar för, allenast av den som själv uppsåtligen orsakat skadan eller ock ot anläggningens innehavare åtagit sig att svara för skadan.

10 §.

att täcka ansvarighet för atomskada skall innehavare av atomanläggning taga och vidmakthålla försäkring som Konungen eller av Konungen utd myndighet godkänner.

försäkringen må tagas

a) antingen så, att den täcker ansvarighet för varje inträffande händelse vid en årsstämmelse med vad som gäller beträffande anläggningsinnehavarens skadeståndsansvar jämlikt 6 §,

b) eller ock så, att den vid varje tidpunkt gäller för anläggningen med utvald försäkringsbelopp efter avdrag för ersättning som utgivits av försäkringsgivaren på grund av försäkringen; ansvarighet för skada under sport jämlikt 4 § andra stycket må därvid inbegripas under den för anläggningen gällande försäkringen eller ock täckas av särskild försäkring. Om försäkringen tecknats på sätt angivits i andra stycket under b), skall försäkringsbeloppet uppgå till minst trettio miljoner kronor. Det åligger anläggningens innehavare att, så snart försäkringsfall inträffat som ensamt i förening med tidigare försäkringsfall kan antagas föranleda nedgång av försäkringsbeloppet så att det kommer att understiga tjugufem miljoner kronor, taga tilläggsförsäkring som åter bringar försäkringsbeloppet upp till minst trettio miljoner kronor.

11 §.

försäkringsplikt varom stadgas i 10 § åvilar icke staten.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer äger att från försäkringsplikten befria anläggningsinnehavare, som ställer betryggande säkerhet för sina förpliktelser enligt denna lag och visar att han på tillfredslande sätt sørjt för reglering av uppkommande skador.

12 §.

Har avtal om försäkring som avses i 10 § efter uppsägning eller eljest upplöst, är försäkringsgivaren ändock ansvarig för skadestånd på grund av händelse, som inträffat innan två månader förflutit från det anmälan dagen för avtalets upphörande inkommit till myndighet som Konungen bestämmer; vad nu sagts skall dock, om ny försäkring meddelats eller om avtalet som i 11 § andra stycket sägs blivit ställd, ej äga tillämpning i händelse av händelse som inträffat därefter.

13 §.

Visar den som enligt denna lag är berättigad till ersättning för atomskada, att han icke kunnat utfå ersättningen av någon för skadan ansvarig, gäldas skadeståndet av staten.

Om atomskada, som yppats senare än tio år men icke senare än trettio år efter den händelse som givit upphov till skadan, skall med iakttagande av vad i 5 § samt 6 § andra och tredje styckena stadgats ersättning utgivas av staten; har 7 § första stycket tillämpats på ersättning som anläggningsinnehavaren haft att utgiva i anledning av händelsen, skall dock den ersättning, som efter vad nu sagts skall utgå av statsmedel, på motsvarande sätt utlösas. Anspråk på ersättning skall vid äventyr av talans förlust inom tre månader angivits i 8 § första stycket första punkten anmälas hos myndighet som Konungen bestämmer.

I den mån ansvarighetsbelopp som angives i 6 § första stycket icke förslår till ersättning enligt denna lag för uppkomna skador, skall gottgörelse beredas av statsmedel enligt grunder som fastställas av Konungen och riksdagen. Gottgörelse som nu sagts skall jämväl lämnas i tillägg till ersättning som utgår enligt andra stycket, om sådan ersättning nedsatts i enlighet med vad där stadgas.

För vad som utgivits enligt denna paragraf har staten återkravs rätt allena mot den som själv uppsåtligen orsakat skadan eller ock åtagit sig att svara för skadan.

14 §.

Den som försummar försäkringsplikten enligt 10 § eller icke iakttagit föreskrivna villkor om ställande av säkerhet enligt 11 § dömes till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

15 §.

Konungen äger beträffande viss främmande stat förordna, att ersättning för atomskada som uppkommit i den staten på grund av här i riket inträffad händelse icke skall utgå enligt svensk lag i vidare mån än ersättning jämlikt lagen i nämnda stat skulle utgå för där inträffad händelse som medfört atomskada här i riket.

Sådant förordnande leder dock icke till inskränkning i ansvarighet för skada som uppkommit under transport av atombränsle eller atomprodukt eller eljest i följd av begagnande av fartyg, luftfartyg eller annat transportmedel.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1960 och äger giltighet till och med den 31 december 1963.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 3 juni 1960.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

HERMAN KLING

